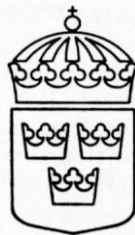

Sveriges överenskommelser med främmande makter

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1979: 26

Nr 26

Överenskommelse med Danmark, Finland, Island och Norge om ändringar i överenskommelsen den 12 juli 1957 om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna (SÖ 1958: 24).

Köpenhamn den 27 juli 1979

Överenskommelsen trädde i kraft den 26 augusti 1979.

Se även SÖ 1963: 20, 1965: 36 (om Islands anslutning) och 1973: 43).

Overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændringer i overenskomsten af 12. juli 1957 om ophævelse af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser.

Regeringerne i de kontraherende stater er blevet enige om følgende ændringer i overenskomsten af 12. juli 1957 om ophævelse af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser.

Artikel 1

Artikel 2 i overenskomsten af 12. juli 1957 skal have følgende ordlyd:

”Enhver af de kontraherende stater skal foretage paskontrol af indrejsende ved sine nordiske ydergrænser. En kontraherende stat afgør i hvilken udstrækning paskontrol af udrejsende skal finde sted ved dens nordiske ydergrænser.

Enhver af de kontraherende stater skal anvende kontrolkort (indrejsekort) som hjælpemiddel ved indrejsekontrol med

a) udlændinge, som er viseringspligtige i nogen af de kontraherende stater, såfremt denne kræver kontrolkort,

b) udlændinge, som en kontraherende stat i forbindelse med beslutning om udvisning har meddelt forbud mod at vende tilbage til den uden særlig tilladelse.”

Sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä passintarkastuksen poistamisesta pohjoismaiden välisillä rajoilla 12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen muuttamisesta

Sopimusvaltioiden hallitukset ovat sopineet seuraavista muutoksista 12 päivänä heinäkuuta 1957 tehtyyn passintarkastuksen poistamista pohjoismaiden välisillä rajoilla koskevaan sopimukseen.

1 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 2 artikla saa seuraavan sanamuodon:

”Jokaisen sopimusvaltion on toimitettava passintarkastus pohjoismaisilla ulkorajoillaan maahan saapuvien henkilöiden osalta. Sopimusvaltio toimittaa passintarkastuksen harkintansa, mukaan maastalähtijöiden osalta pohjoismaisilla ulkorajoillaan.

Jokaisen sopimusvaltion on käytettävä tarkastuskorttia (saapumiskorttia) apuvälineenä tarkastaessaan maahan saapuvaa.

a) ulkomaalaista, joka on viisumivelvollinen jossakin sopimusvaltiossa, mikäli tämä valtio vaatii tarkastuskorttia

b) ulkomaalaista, jota jokin sopimusvaltio hänen maastapoistumistaan koskevan päätöksen yhteydessä on kieltänyt palaamasta ilman erityistä lupaa.”

Samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breytingar á samkomulagi frá 12. júlí 1957 um afnám vegabréfaskoðunar við landamæri milli Norðurlandanna.

Ríkisstjórnir aðildarríkjanna hafa orðið sammála um eftirfarandi breytingar á samkomulaginu frá 12. júlí 1957 um afnám vegabréfaskoðunar við landamæri milli Norðurlandanna.

1. gr.

2. gr. samkomulagsins frá 12. júlí 1957 orðist svo:

”Sérhvert aðildarríkjanna á að framkvæma vegabréfaskoðun hjá þeim sem koma inn í landið við norræn útmörk þess. Aðildarríki ákveður að hvaða marki vegabréfaskoðun skuli framkvæmd hjá þeim sem fara út úr landinu við norræn útmörk þess.

Sérhvert aðildarríkjanna á að nota skráningarspjöld (komuspjöld) sem hjálpargögn við komueftirlit með:

a) útlendingum með vegabréf sem eru áritunarskyld í einhverju aðildarríkjanna, ef þetta aðildarríki krefst skráningarspjalda,

b) útlendingum sem aðildarríki hefur í sambandi við ákvörðun um brottvísun úr landi tilkynnt bann við endurkomu til þess ríkis án sérstaks leyfis”.

Overenskomst mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om endringer av overenskomsten av 12. juli 1957 om opphevelse av passkontrollen ved de internordiske grenser.

Regjeringene i de kontraherende stater er blitt enige om følgende endringer i overenskomsten av 12. juli 1957 om opphevelse av passkontrollen ved de internordiske grenser.

Artikkel 1

Artikkel 2 i overenskomsten av 12. juli 1957 skal ha følgende ordlyd:

”Hver av de kontraherende stater skal foreta passkontroll av innreisende ved sine nordiske yttergrenser. En kontraherende stat avgjør i hvilken utstrekning passkontroll av utreisende skal finne sted ved dens nordiske yttergrenser.

Hver av de kontraherende stater skal anvende kontrollkort (innreisekort) som hjelpemiddel ved innreisekontroll med

a) utlendinger som er viseringspliktige i noen av de kontraherende stater, såfremt denne krever kontrollkort,

b) utlendinger som en kontraherende stat i forbindelse med beslutning om utvisning har meddelt forbud mot å vende tilbake til denne uten særlig tillatelse”.

Överenskommelse mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om ändringar i överenskommelsen den 12 juli 1957 om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna.

Regeringarna i de fördragsslutande staterna har enats om följande ändringar i överenskommelsen den 12 juli 1957 om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna.

Artikel 1

Artikel 2 i överenskommelsen den 12 juli 1957 skall ha följande lydelse:

”Envar av de fördragsslutande staterna skall företaga passkontroll av inresande vid sina nordiska yttergränser. Fördragsslutande stat avgör i vilken utsträckning passkontroll av utresande skall ske vid dess nordiska yttergränser.

Envar av de fördragsslutande staterna skall använda kontrollkort (inresekort) som hjälpmedel vid inresekontroll av

a) utlänning, som är viseringspliktig i någon av de fördragsslutande staterna, såvida denna kräver kontrollkort,

b) utlänning, som av en fördragsslutande stat i samband med beslut om hans avlägsnande från vederbörande stat förbjudits att återvända dit utan särskilt tillstånd.”

Artikel 2

Artikel 3 i overenskomsten af 12. juli 1957 skal have følgende ordlyd:

”Indrejsekortet skal beholdes af indrejsestaten. Har udlændingen fået tilstået visering til en anden nordisk stat, skal kopi af kortet sendes til denne stat.”

Artikel 3

Artikel 7, stk. 1, i overenskomsten af 12. juli 1957 skal have følgende ordlyd:

”Bestemmelserne i artiklerne 2 og 6 finder ikke anvendelse på udlændinge, der ankommer fra en ikke-nordisk stat som medlem af besætningen på et skib. Dog skal en udlænding, der er ankommet fra en ikke-nordisk stat som medlem af besætningen på et skib og afmønstres i en nordisk stat, indrejsebehandles i overensstemmelse med artiklerne 2 og 6.”

Artikel 4

Artikel 8 i overenskomsten af 12. juli 1957 skal have følgende ordlyd:

”En kontraherende stat har ret til ved sin grænse til en anden nordisk stat at foretage stikprøvevis kontrol. Skønnes det nødvendigt for at forhindre en omfattende ulovlig indrejsevirksomhed som følge af forskelle i de kontraherende stater viseringstvang, kan en kontraherende stat desuden også foretage paskontrol ved grænsen

2 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 3 artikla saa seuraavan sanamuodon:

”Saapumiskortti säilytetään saapumisvaltiossa. Jos ulkomaalaiselle on myönnetty viisumi toiseen pohjoismaiseen valtioon, lähetetään jäljennös kortista tälle valtiolle.”

3 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 7 artiklan 1 kappale saa seuraavan sanamuodon:

”Aluksen henkilöstöön kuuluvaan ulkomaalaiseen, joka saapuu maahan ei-pohjoismaisesta valtiosta, ei sovelleta 2 ja 6 artiklan määräyksiä. Kuitenkin on aluksen henkilöstöön kuuluva, ei-pohjoismaisesta valtiosta saapunut ulkomaalainen, jonka päästökatselmus on suoritettu jossakin pohjoismaisessa valtiossa, käsiteltävä maahan saapuvana ulkomaalaisena 2 ja 6 artiklan mukaisesti.”

4 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 8 artikla saa seuraavan sanamuodon:

”Sopimusvaltiolla on oikeus toimittaa pistokoetarkastuksia pohjoismaisen valtion vastaisella rajallaan. Sopimusvaltio voi sen lisäksi toimittaa passintarkastuksen pohjoismaisen valtion vastaisella rajallaan katsoessaan sen tarpeelliseksi sopimusvaltioiden eriävistä viisumivelvoitteista johtuvan laajan laittoman maahansaapumis-

2. gr.

3. gr. samkomulagsins frá 12. júlí 1957 orðist svo:

”Það ríki sem komið er til skal geyma komuspjaldið. Hafi útlendingurinn fengið vegabréfsáritun til annars norræns ríkis, skal senda því ríki afrit af spjaldinu.

3. gr.

1. málsg. 7. gr. samkomulagsins frá 12. júlí 1957 orðist svo:

”Ákvæði 2. og 6. gr. eiga ekki við um útlendinga sem koma frá ríki utan Norðurlanda sem einn af áhöfn skips. Þó skal útlendingur sem kemur frá ríki utan Norðurlanda sem einn af áhöfn skips og er afskráður í norrænu ríki sæta komueftirliti samkvæmt ákvæðum 2. og 6. gr.”

4. gr.

8. gr. samkomulagsins frá 12. júlí 1957 orðist svo:

”Aðildarríki skal heimilt að framkvæma úrtaksskoðun við landamæri sín og annars norræns ríkis. Aðildarríki getur auk þess einnig framkvæmt vegabréfaskoðun við landamæri sín og annars norræns ríkis, þegar það er talið nauðsynlegt til að koma í veg fyrir veruleg brögð að því að menn fari með ólöglegum hætti inn í ríkið vegna mis-

Artikkel 2

Artikkel 3 i överenskomsten av 12. juli 1957 skal ha følgende ordlyd:

”Innreisekort skal beholdes av innreisestaten. Har utlendingen fått tilstått visering til en annen nordisk stat, skal kopi av kortet sendes til denne stat”.

Artikkel 3

Artikkel 7, 1. ledd i overenskomsten av 12. juli 1957 skal ha følgende ordlyd:

”Bestemmelsene i artiklene 2 og 6 får ikke anvendelse på utlendinger som kommer fra en ikke-nordisk stat som mannskap på et fartøy. Dog skal en utlending som ankommer fra en ikke-nordisk stat som mannskap på et fartøy og avmønstres i en nordisk stat, innreisebehandles i overensstemmelse med artiklene 2 og 6”.

Artikkel 4

Artikkel 8 i overenskomsten av 12. juli 1957 skal ha følgende ordlyd:

”En kontraherende stat har rett til ved sin grense til en annen nordisk stat å foreta stikkprøvekontroll. Dersom det anses nødvendig for å forhindre en omfattende ulovlig innreisevirksomhet som følge av forskjeller i de kontraherende staters viseringsbestemmelser, kan en kontraherende stat dessuten også foreta passkontroll ved

Artikel 2

Artikel 3 i överenskomsten den 12 juli 1957 skall ha följande lydelse:

”Inresekortet skall behållas av inresestaten. Har utlanningen beviljats visering till någon annan nordisk stat, skall kopia av kortet sändas till denna stat.”

Artikel 3

Artikel 7 första stycket i överenskommelsen den 12 juli 1957 skall ha följande lydelse:

”Bestämmelserna i artiklarna 2 och 6 äro icke tillämpliga på utlanning som ankommer från icke-nordisk stat som besättningsman på fartyg. Dock skall utlanning, som ankommit från icke-nordisk stat som besättningsman på fartyg och avmönstras i någon nordisk stat, inresebehandlas i enlighet med artiklarna 2 och 6.”

Artikel 4

Artikel 8 i överenskomsten den 12 juli 1957 skall ha följande lydelse:

”Fördragsslutande stat äger rätt att vid sin gräns mot annan nordisk stat företaga stikkprovskontroll. Bedömes det nödvändigt för att förhindra en omfattande illegal inresa till följd av skillnader mellan de fördragsslutande staterna i fråga om viseringstvång, får fördragsslutande stat även i övrigt företaga passkontroll vid gräns

til en anden nordisk stat. Beslutning om en sådan kontrol må i hvert enkelt tilfælde træffes med gyldighed for højst seks måneder.

Såfremt en kontraherende stat foretager paskontrol efter stk. 1, skal det kunne pålægges en udlænding at forevise sit pas og give de oplysninger, som ønskes.

Træffer en kontraherende stat beslutning om at foretage paskontrol ved grænsen til en anden nordisk stat i overensstemmelse med stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves tilbagetagelsespligten efter artikel 10 for den anden nordiske stat for personer, der er indrejst i en sådan periode.

Enhver kontraherende stat kan ved grænsen til en anden kontraherende stat afvise enhver udlænding, som ikke har tilladelse til at indrejse i vedkommende stat."

Artikel 5

Artikel 10, stk. 3, i overenskomsten af 12. juli 1957 skal have følgende ordlyd:

"De i stk. 1 og stk. 2 givne regler finder ikke anvendelse på en udlænding, som har opholdt sig i den stat, der kræver tilbagesendelse, i mindst 6 måneder regnet fra tidspunktet for hans ulovlige indrejse i staten, eller som efter ulovlig indrejse har fået opholds- og/eller arbejdstilladelse der. Tilbagetagelsespligten er betinget af, at der fremsættes anmodning om

toiminnan estämiseksi. Mainittua tarkastusta koskeva päätös voidaan tehdä korkeintaan kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan.

Mikäli sopimusvaltio toimittaa 1 kappaleen mukaisen passintarkastuksen, on ulkomaalainen velvollinen näytettämään passinsa ja antamaan pyydetyt tiedot.

Mikäli sopimusvaltio päättää 1 kappaleen 2 ja 3 lauseen mukaisesti, että passintarkastus toimitetaan sen ja toisen pohjoismaisen valtion välisellä rajalla, raukeaa 10 artiklan mukainen takaisinottovelvollisuus toisen pohjoismaisen valtion kohdalta henkilöihin nähden, jotka ovat saapuneet kyseisenä ajanjaksona.

Jokainen sopimusvaltio voi toisen sopimusvaltion vastaiselta rajaltaan käänyttää ulkomaalaisen, jolla ei ole maahantulolupaa tähän valtioon.

5 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 10 artiklan 3 kappale saa seuraavan sanamuodon:

"1 ja 2 kappaleen määräykset eivät koske ulkomaalaista, joka on oleskellut takaisin lähettämistä vaativassa valtiossa vähintään 6 kuukautta siitä ajankohdasta lukien, jolloin hän luvattomasti saapui maahan, tai joka luvattoman maahantulonsa jälkeen on saanut siellä oleskelu- ja/tai työluvan. Takaisinottovelvollisuus edellyttää että takaisinotto

munar á áritunarskyldu aðildarríkjanna. Ákvörðun um þess háttar eftirlit má hverju sinni gilda í sex mánuði hið lengsta.

Framkvæmi aðildarríki vegabréfaskoðun samkvæmt 1. málgr. má útlendingi það skylt að sýna vegabréf sitt og láta í té þær upplýsingar sem óskað er eftir.

Nú tekur aðildarríki ákvörðun um að framkvæma vegabréfaskoðun við landamæri sín og annars norræns ríkis samkvæmt 2. og 3. málslíð 1. málgr. og fellur þá niður skylda hins norræna ríkisins samkvæmt 10. gr. til að taka aftur við þeim, sem hafa komið inn í landið á slíku tímabili.

Sérhverft aðildarríkjanna getur við landamæri sín og annars aðildarríkis vísað frá sérhverjum útlendingi sem ekki hefur leyfi til að fara inn í hlutaðeigandi ríki".

5. gr.

3. málgr. 10. gr. samkomulagsins frá 12. júlí 1957 orðist svo:

"Reglur þær sem gefnar eru í 1. og 2. málgr. eiga ekki við um útlending, sem dvalist hefur í því ríki, sem krefst endursendingar, í að minnsta kosti 6 mánuði talið frá þeim tíma, þegar hann með ólöglegum hætti kom inn í ríkið, eða sem eftir að hafa komið með ólöglegum hætti inn í ríkið, hefur fengið dvalar- og eða atvinnuleyfi þar. Skylda til að taka aftur

grensen til en annen nordisk stat. Beslutningen om en slik kontroll må i hvert enkelt tilfelle treffes med gyldighet for høyst seks måneder.

Dersom en kontraherende stat foretar passkontroll etter 1. ledd, skal det kunne pålegges en utlending å vise sitt pass og gi de opplysninger som ønskes.

Treffer en kontraherende stat beslutning om å foreta passkontroll ved grensen til en annen nordisk stat i overensstemmelse med 1. ledd, 2. og 3. punktum, oppheves tilbaketagelsesplikten etter artikkel 10 for den annen nordiske stat for personer innreist i en slik periode.

Hver kontraherende stat kan ved grensen til en annen kontraherende stat avvise enhver utlending som ikke har tillatelse til å reise inn i vedkommende stat''.

Artikkel 5

Artikkel 10, 3. ledd i overenskomsten av 12. juli 1957 skal ha følgende ordlyd:

''De i 1. og 2. ledd gitte regler får ikke anvendelse på en utlending som har oppholdt seg i den stat som krever tilbakesendelse i minst seks måneder regnet fra tidspunktet for hans ulovlige innreise i staten, eller som etter ulovlig innreise har fått oppholds- og/eller arbeidstillatelse der. Tilbaketagelsesplikten er betinget av at det fremsettes anmodning

mot annen nordisk stat. Beslut om sådan kontroll får for varje gång gälla under högst sex månader.

Företager fördragsslutande stat passkontroll enligt första stycket, skall utlänning kunna åläggas att uppvisa sitt pass och lämna de upplysningar som begäras.

Beslutar fördragsslutande stat att företaga passkontroll vid gränsen till annan nordisk stat i enlighet med första stycket, andra och tredje punkterna, upphäves återtagningsplikten enligt artikel 10 för den andra nordiska staten med avseende på personer som ha inrest under en sådan period.

Varje fördragsslutande stat kan vid gränsen till annan fördragsslutande stat avvisa annan utlänning än sådan, som har tillstånd att inresa i vederbörande stat.''

Artikel 5

Artikel 10 tredje stycket i överenskommelsen den 12 juli 1957 skall ha följande lydelse:

''Bestämmelserna i första och andra styckena skola icke gälla utlänning, som har uppehållit sig i den stat, som kräver tillbakasändning, under minst sex månader räknat från tidpunkten för hans olovliga inresa i staten, eller som efter olovlig inresa har fått uppehålls- och/eller arbetstillstånd där. Återtagningsplikten förutsätter att begäran om återtagning gö-

tilbagetagelse inden 1 måned efter at myndighederne er blevet bekendt med udlændingens tilstedeværelse i landet.”

Artikel 6

Artikel 11 i overenskomsten af 12. juli 1957 skal have følgende ordlyd:

”På begæring af en kontraherende stat er de øvrige kontraherende stater forpligtet til at foretage eftersøgning af en udlænding. Eftersøgningen skal ske ufortøvet, efter at anmodning derom er fremsat. En anmodning om eftersøgning skal indeholde så fuldstændige oplysninger om udlændingen som muligt.

Samtidig med underretningen om, at en udlænding ønskes optaget i eller slettet i de øvrige kontraherende staters fortegnelser over udviste udlændinge, skal så vidt muligt grunden hertil i korthed angives.”

Artikel 7

Bilagene 1–3 til overenskomsten af 12. juli 1957 udgår.

Artikel 8

Denne ændringsoverenskomst træder i kraft 30 dage fra datoen for undertegnelsen.

Til bekræftelse heraf har de kontraherende stater befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

pyyntö esitetään kuukauden kuluessa siitä, jolloin viranomaiset ovat saaneet tietää ulkomaalaisen olevan maassa.”

6 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 11 artikla saa seuraavan sanamuodon:

”Sopimusvaltiot ovat toisen sopimusvaltion pyynnöstä velvollisia suorittamaan ulkomaalaisen etsintää. Etsintään on ryhdyttävä välittömästi sen jälkeen kun pyyntö siitä on esitetty. Etsintäpyynnön tulee sisältää mahdollisimman tarkat tiedot ulkomaalaisesta.

Samalla kun sopimusvaltio ilmoittaa toiselle sopimusvaltiolle toivovan ulkomaalaisen merkitsemistä toisten sopimusvaltioiden karkoitettujen ulkomaalaisten luetteloihin tai ulkomaalaisen poistamista sanotuista luetteloista, on mikäli mahdollista lyhyesti mainittava perusteet siihen.”

7 Artikla

12 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyn sopimuksen 1–5 liitteen voimassaolo lakkaa.

8 Artikla

Tämä muutossopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua sen allekirjoittamispäivämäärästä.

Tämän vakuudeksi sopimuspuolten valtuuttamat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

við manni er háð því skilyrði, að tilmæli þar um hafi verið borin fram innan eins mánaðar eftir að yfirvöldum varð kunnugt um dvöl útlendingins í ríkinu”.

6. gr.

11. gr. samkomulagsins frá 12. júlí 1957 orðist svo:

”Að ósk aðildarríkis er hinum aðildarríkjunum skylt að framkvæma eftirgrennslan eftir útlendingi. Eftirgrennslan skal gerð án tafar þegar tilmæli um hana berast. Tilmæli um eftirgrennslan skulu hafa að geyma eins fullkomnar upplýsingar um útlendinginn og unnt er.

I tilkynningu um að útlendingur óskist færður á eða felldur af skrá hinna aðildarríkjanna um útlendinga, sem vísað hefur verið úr landi, skal eftir því sem unnt er greina í stuttu máli ástæðuna til þess”.

7. gr.

Fylgiskjöl I–III með samkomulaginu frá 12. júlí 1957 falla brott.

8. gr.

Samkomulag þetta um breytingu tekur gildi 30 dögum eftir dagsetningu undirritunar.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar aðildarríkjanna undirritað samkomulag þetta.

om tilbaketagelse innen 1 måned etter at myndighetene er blitt kjent med utlendingens tilstedeværelse i landet”.

Artikkel 6

Artikkel 11 i overenskomsten av 12. juli 1957 skal ha følgende ordlyd:

”På begjæring av en kontraherende stat er de øvrige kontraherende stater forpliktet til å foreta ettersøkning etter en utlending. Ettersøkningen skal skje uten opphold etterat anmodning er fremsatt om dette. En anmodning om ettersøkning skal inneholde så fullstendige opplysninger om utlendingen som mulig.

Samtidig med underretningen om at en utlending ønskes opptatt eller slettet i de øvrige kontraherende staters fortegnelser over utviste utlendinger, skal såvidt mulig grunnen til dette kort angis”.

Artikkel 7

Bilagene 1–3 til overenskomsten av 12. juli 1957 utgår.

Artikkel 8

Denne endringsoverenskomst trer i kraft 30 dager etter datoen for undertegningen.

Som bekreftelse på dette har de kontraherende staters befullmektigede undertegnet denne overenskomst.

res inom en månad efter det att myndigheterna har fått kännedom om att utlänning-
en vistas i landet.”

Artikel 6

Artikel 11 i överenskomsten den 12 juli 1957 skall ha följande lydelse:

”På begäran av fördragslutande stat äro övriga fördragsslutande stater skyldiga att verkställa efterforskning av utlänning. Efterforskning skall ske ofördröjligen efter det framställning därom gjorts. Framställning om efterforskning skall innehålla så fullständiga uppgifter som möjligt angående utlänningen.

I underrättelse om att en utlänning önskas upptagen i eller struken ur övriga fördragsslutande staters förteckningar över utvisade utlänningar skall såvitt möjligt grunden till begäran i korthet anges.”

Artikel 7

Bilagorna 1–3 till överenskommelsen den 12 juli 1957 skall utgå.

Artikel 8

Denna ändringsöverenskommelse träder i kraft trettio dagar efter dagen för undertecknandet.

Till bekräftelse härav har de fördragsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Udfærdiget i København, den 27. juli 1979 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, af hvilket det danske udenrigsministerium skal overlade bekræftede kopier til de øvrige kontraherende staters regeringar.

Henning Christophersen

Tehty Kööpenhaminassa 27 päivänä heinäkuuta yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin ja tanskankielisenä kappaleena, josta Tanskan ulkoministeriö toimittaa oikeiksi todistetut: muiden sopimusvattioiden hallitussille.

Yrjö Väinänen

Gert í Kaupmannahöfn hinn 27. júlí 1979 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og skal danska utanríkisráðuneytið afhenda ríkisstjórnnum hinna aðildarríkjanna staðfest afrit.

Agnar Kl. Jónsson

Utfærdiget i København den 27. juli 1979 i ett exemplar på norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, av hvilket det danske utenriksdepartement skal overlate bekræftede kopier til de øvrige kontraherende staters regeringer.

Ketil Swendgaard

Som skedde i Köpenhamn den 27 juli 1979 i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska, varav det danska utrikesministeriet skall överlämna be styrkta kopior till de övriga fördragsslutande staternas regeringar.

N-U Allard

